

Geotechnika Konferencia 2008, Ráckeve **/Beszámoló/**

A Magyar Alagútépítő Egyesület jóvoltából október 28 és 30 között a 2008-as Geotechnikai Konferencia programjain vettem részt.

Az első két nap előadások folytak a ráckevei Savoya Kastélyban. A két nap alatt a hazai geotechnikai munkák nagy területét fedték az előadások. A széleskörű szakma miatt mindkét nap is több szakaszra volt osztva, ezzel biztosítva, hogy a hasonló témakörrel szóló előadások egy csoportban legyenek. Egyes előadás-csoportok után konzultáció következett, ahol a résztvevők feltehetik kérdéseiket.

Az első előadási nap talajmechanikai előadásokkal kezdődött, ahol a talajok teherbírásának vizsgálatáról hallhattunk (teherbírás-változás, próbaterhelések, próbacölöpözés). Mint alagúttervezésben résztvevő kezdő mérnök, hasznos volt az egyetem első éveiben hallgatott ismeretek felfrissítéséhez. Ez után az UVATERV Zrt. csoportjának előadásaiban áttelődött a szó a 4-es metró építéséhez. Hallottunk az állomások tervezéséről és kivitelezéséről (rézfalak építése). Ami engem megfogott, az a helyszíni mérések ismertetése volt, a hidrogeológiai és a mozgások mérése is (ez utóbbra sajnos csak a második nap végén került sor). Bár nem mérésekről, hanem inkább az eredmények elemzéséről szólt Szlabóczky Pál úr előadása, sokban segítette a Duna alatti metrószakasz geotechnikájának megismerését számomra.

Nagy örömmre szolgált, hogy határon túli magyarok is eljutottak a konferenciára. Igazán érdekes témákat elemezve, hosszú évek során követet esettanulmányokkal.

A második nap első négy szekciója megint ismétlésről, és persze a felelevenített ismeretes további nagymértékű bővítéséről szólt. Kiemelném a gabion kosarakról szóló előadás leleményességét, ahogy 50 évvel ezelőtt épített példát is felhozott Alföldi Károly úr, és Nánai Georgina geotextiliáról szóló előadást, amiben az M7-es autópálya építés megemlézése mellett főleg Dubai példákkal élénkítette a hallgatóság figyelmét.

A második nap előadásaiban elszórtan szerepelt egy-két előadás, ami igazán megfogta érdeklődésem. Gálos Miklós tanár úr és Görög Péter előadása sokban közelítette érdeklődési körömet. Majd munkatársaim előadásával és az említett SOLDATA előadással a helyszíni mozgásmérésekről zárult a második előadási nap. Csodálkozásomra mindkét nap az ebéd utáni előadásokon megféleződött a résztvevők száma, második nap az utolsó szekciót (köztük munkatársaimat) csalódottságomra körülbelül csak 40-en hallgattuk már. Az idő betartásával is voltak problémák, ezért elég sokszor kimaradt a kérdésfeltevésre szánt idő is.

A konferencia harmadik napján a 4-es Metró két állomásának építési helyszínét látogattuk meg. A helyszínlátogatások előtt az építésvezetők beszámoltak arról, hogy folyt az eddigi építkezés. A beszámolók után a Rákóczi téri megállót tekintettük meg, ahol nemrég fejezték be a bányászati módszerrel fejtett alagutakat. Érdeklődésem

középpontjában itt az említett löttbeton biztosítású alagutak voltak. A löttbeton felülete meglepően egyenletes, ahhoz hasonlítva, amit eddigi rövid pályafutásom alatt láttam. A szálerősített löttbetonnal biztosított homlokot sajnos nem volt alkalmunk megtekinteni, mert ott még munkálatok folytak.

A helyszín második állomása a Kálvin téren épülő metrómegálló volt. Itt a résfallal körülvett megálló ér peron területet láttuk, annak földmunkáit. Megtekinthettük a 'kutyacsont' alakú gerendákat. Itt még nem kezdődtek el a bányászati módszerrel épülő alagutak kihajtása. Remélhetőleg később is lesz lehetőségem a Kálvin téri metrómegállónál épülő löttbetonos alagutak építését folyamat közben megtekinteni.

A konferencia összességében nagyon hasznosnak bizonyult. Az előadások rámutattak arra a témakörökre, amiben még fejlődnöm, tanulnom kell, és ezt előre is mozdították. A helyszíni bejárások sokban segítettek mostani munkáim könnyebb megértését (a hasonló téma miatt).

Nem teljesen szakmai véleményként megjegyezném, hogy a konferencia keddi esti kulturális programjai sokban emelték az esemény színvonalát, segítik megtartani az építőmérnököknek a lehetőséget, hogy egy kicsit ragaszkodjunk ahhoz a régimódi megnevezésünkhöz, hogy 'kultúrmérnök'.

Váró Ágnes
2008.11.04.